

i Tingene. Der skal ikke laves Konflikt paa Finanslovsforslaget med Hensyn til en Bevilling, som en Minister, der repræsenterer det høje Tings Flertal, har faaet sat igennem eller billiget af det andet Ting, naar Finansloven kommer herop, saaledes at Flertallet skulde gaa mod Ministeren med Hensyn til denne Bevilling. Disse Betragtninger have ikke saa megen Betydning for mig, og jeg vil alligevel stemme for denne Bevilling til Neksø Havn i Haab om, at Neksøborgerne forstaa deres eget Tarrv, og at denne Bevilling vil gøre Gavn.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 1, er jo en simpel Konsekvens af mine Udtalelser under Finanslovsforslagets 1ste Behandling i dette Ting, og foruden at henvise til mine Bemærkninger den Gang vil jeg tillade mig at henvise til, hvad jeg i Dag har udtalt ved Forelæggelsen af det særlige Lovforslag om Forandring i Lov af 9de April 1891, § 9. Til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, skal jeg kun sige dette, at det forekommer mig, at der har været fuldstændig god Konsekvens i, hvad jeg udtalte ved Finanslovsforslagets 1ste Behandling, nemlig at en Revision af Alderdomsunderstøttelsesloven og en Forhøjelse af Tilskuddet fra Statskassen ikke nødvendigt høre sammen. Der er god Konsekvens mellem denne Udtalelse og det Skridt, som Regeringen har foretaget ved Forelæggelsen af det særlige Lovforslag, som gaar ud paa en Forhøjelse af Statens Tilskud med en bestemt Sum, ud over hvilken man ikke kan komme uden en ny særlig Vedtagelse af Lovgivningsmagten. Det ærede Medlem har ganske Ret, naar han henviste til, at man gentagne Gange paa Finansloven har forandret særlige Love, naar der har været Enighed derom fra alle Sider. Det er fuldstændig rigtigt. Men en saadan Enighed har netop ikke foreligget i dette Tilfælde, idet Regeringen har bestemt modsat sig Beløbets Optagelse paa Finansloven, og som det vil ses, har ogsaa Flertallet i dette Ting udtalt sig derimod. En saadan Enighed foreligger altsaa ikke, og den Tilfredsstillelse, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vilde finde i, at tænke sig det forhøjede Tilskud eventuelt optaget paa Finanslovens § 28 i Stedet for paa § 19, under jeg fuldstændig de Herrer. Det vil ikke være tvivlsomt for nogen, at der er en Væsenforskel og en Principforskel i, om Til-

skuddet kommer paa Finansloven under den ene eller den anden Form.

Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 2 takker jeg det ærede Flertal for den Tilslutning, som det har givet til dette Tilskud af 100,000 Kr. til et Orlogsskib til Øst-Asien til Fremme af den danske Handels og Skibsfarts Interesser der. Det er ganske sikkert ogsaa min Anskuelse, at det havde været særlig ønskeligt, om hele det Beløb, der vil gaa med til et saadant Togt, var blevet udredet fuldt ud af Statskassen, uden at man var nødsaget til eller fandt det hensigtsmæssigt at recurrere til Tilskud fra privat Side, men jeg maa i høj Grad yde min Paaskønnelse til de Mænd, der have stillet sig i Spidsen for, at et saadant privat Tilskud er kommet til Stede, og under de Forhold har Regeringen ment, det vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt at tage mod Tilskuddet, idet man gør sig Haab om, at paa den Maade vil Sagen kunne gennemføres. Det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Bojsen) henviste til, at Handelsstanden dog havde faaet ikke saa ganske liden Understøttelse fra Statskassen, og at dette Hensyn skulde ikke gøre Rigsdagen særlig tilbøjelig til nu ogsaa at yde dette Tilskud. Han henviste til, at Frihavnen repræsenterede et ikke ringe Offer fra Statskassens Side. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere at overveje denne Sag vil erkende, at Statskassens Offer hidtil ikke har været en eneste Øre, og det er overhovedet tvivlsomt, om den Garanti, som Staten har overtaget for Kjøbenhavns Havn, i det hele vil blive effektiv. Jeg finder, at Handelsstanden har fuldt Krav paa denne Støtte under den ret beskedne Form, der her er Tale om.

Under Nr. 3 har Flertallet foreslaet, at Laanet til Neksø Havn skulde udgaa. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men skal ogsaa her henvise til, hvad jeg har udtalt under Finanslovens 1ste Behandling. Jeg skal kun minde om, at Forslaget har foreligget i udvidet Skikkelse for Ministeriet tidligere under Former, som Ministeriet ikke har villet acceptere. Imidlertid har der nu foreligget et Projekt i reduceret Skikkelse, og dette har jeg ment det rigtigt og forsvarligt at yde min Tilslutning til ved at foreslaa at yde et Laan af 300,000 Kr., for saa vidt Tilslutning dertil kunde naas. Det har altsaa nærmest været i Form af et Spørgsmaal, jeg har stillet Forslaget, et Spørgsmaal, om man ogsaa fra alle Sider kunde være